

сповільнюється, що призводить до збільшення невдоволення та соціальної напруги в країнах прийняття мігрантів.

Таким чином, військовий конфлікт в Україні підвищив динамічність міграційного потоку в країнах Європи. Так до європейських країн на сьогодні виїхали представники таких професій як: ІТ-спеціалісти; інженери, науковці, освітяни, спеціалісти хімічної промисловості та інші. Люди розміщені в таборах для біженців, що становить соціальну напругу в країнах. Вирішенням цього питання займається Рада Європи та на державному рівні окремі країни. Всі ці міри повинні стабілізувати зростаючу соціальну напругу в європейському регіоні.

Список використаних джерел:

1. *Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://ukrstat.gov.ua>.*
2. *Офіційний сайт Статистичної служби Європейського Союзу. URL: <http://ec.europa.eu/eurostat>.*

Анастасія МЕЛЬНИК

*студентка Західноукраїнського
національного університету*

ФРАГМЕНТАЦІЯ ЄС В УМОВАХ МІГРАЦІЙНОЇ КРИЗИ

Міграційна криза, яка розпочалася в 2015 році, стала одним із найсерйозніших викликів, з якими стикнувся Європейський Союз (ЄС) протягом свого існування. Вона призвела до значного збільшення кількості людей, які шукають притулку в Європі, що поставило під тиск системи надання притулку та інтеграції в країнах-членах ЄС. Криза також призвела до зростання політичної поляризації та фрагментації в ЄС, оскільки країни-члени розділилися щодо того, як найкраще реагувати на цю проблему.

Вплив міграційної кризи на фрагментацію ЄС можна розглянути з кількох ключових аспектів:

- **Розподіл тягаря:** Країни-члени ЄС не змогли досягти згоди щодо того, як справедливо розподілити тягар прийому та розміщення біженців. Деякі країни, такі як Німеччина та Швеція, прийняли непропорційно велику кількість біженців, тоді як інші, такі як Угорщина та Польща, рішуче відмовилися приймати будь-яких біженців. Цей розподіл тягаря призвів до напруженості та розколу між країнами-членами ЄС.

- Підйом популізму та націоналізму: Міграційна криза призвела до зростання популізму та націоналізму в Європі. Багато європейців вважають, що міграція становить загрозу для їхньої культури та способу життя, і вони підтримують політичні партії, які обіцяють жорсткіше контролювати кордони та обмежити імміграцію. Цей підйом популізму і націоналізму призвів до ослаблення підтримки європейської інтеграції та посилення фрагментації ЄС.

- Зростання антиіммігрантських настроїв: Міграційна криза призвела до зростання антиіммігрантських настроїв у багатьох частинах Європи. Ці настрої часто ґрунтуються на страху перед невідомим, расових та етнічних упередженнях, а також на економічних занепокоєннях. Зростання антиіммігрантських настроїв призвело до зростання кількості випадків ненависті та насильства проти іммігрантів та меншин.

- Проблеми з інтеграцією: Багато іммігрантів, які прибули до Європи під час міграційної кризи, стикаються з труднощами з інтеграцією в приймаючі суспільства. Це може бути пов'язано з мовними бар'єрами, відсутністю навичок, дискримінацією та іншими факторами. Проблеми з інтеграцією можуть призвести до соціальної ізоляції, маргіналізації та екстремізму.

Міграційна криза є складним питанням, яке не має простих рішень. Важливо вести відкритий та чесний діалог про цю проблему, щоб знайти рішення, які є справедливими та стійкими. ЄС має працювати над тим, щоб краще розподілити тягар прийому та розміщення біженців, а також над тим, щоб сприяти інтеграції іммігрантів у приймаючі суспільства.[1] Важливо також боротися з кореневими причинами міграції, такими як бідність, конфлікти та переслідування.

Міграційна криза також мала значний вплив на:

1. Системи надання притулку: Системи надання притулку в багатьох країнах-членах ЄС були перевантажені внаслідок міграційної кризи. Це призвело до затримки обробки заявок на притулок, а також до погіршення умов життя для біженців. Зросли витрати на надання притулку та інтеграцію біженців. З'явилися нові виклики, пов'язані з наданням притулку та інтеграцією людей з різним походженням, культурним досвідом та потребами.

2. Економіку: Міграція може мати як позитивний, так і негативний вплив на економіку приймаючих країн. З одного боку, іммігранти можуть стимулювати економічне зростання, заповнюючи дефіцит робочої сили та вносячи нові навички та підприємницький дух. З іншого боку, міграція може призвести до конкуренції за робочі місця та ресурси, а також до зростання витрат на соціальні послуги. Вплив міграції на економіку конкретної країни буде залежати від низки факторів, таких як навички та освіта іммігрантів, їхня демографічна структура та економічні умови в країні.

3. Ринок праці: Іммігранти можуть заповнювати дефіцит робочої сили в певних секторах економіки, таких як сільське господарство, будівництво та сфера послуг. Деякі іммігранти можуть конкурувати з місцевими працівниками за робочі місця, що може призвести до зниження заробітної плати та погіршення умов праці. Необхідно вживати заходів, щоб допомогти іммігрантам отримати доступ до освіти та підготовки, необхідних для того, щоб знайти роботу та брати участь у економіці.

4. Соціальні послуги: Зростання числа іммігрантів може призвести до збільшення витрат на соціальні послуги, такі як освіта, охорона здоров'я та житло. Важливо забезпечити, щоб іммігранти мали доступ до необхідних їм соціальних послуг, але це також може становити значний тягар для бюджетів країн.

Необхідно знайти способи більш ефективного розподілу витрат на соціальні послуги та забезпечення того, щоб усі жителі, незалежно від їхнього імміграційного статусу, мали доступ до якісних соціальних послуг.

Соціальну згуртованість: Міграція може призвести до зростання культурного різноманіття та збагачення суспільства. [2] Однак вона також може призвести до соціальної напруженості та конфліктів, якщо не вживати заходів для сприяння соціальній згуртованості та порозуміння. Важливо інвестувати в програми, які сприяють інтеграції іммігрантів у приймаючі суспільства та борються з дискримінацією та расизмом.[3]

Міграційна криза, яка розпочалася в 2015 році, стала серйозним викликом для ЄС, призвівши до розподілу тягаря, зростання політичної поляризації та фрагментації, а також проблем з інтеграцією іммігрантів. Важливо знайти справедливі та стійкі рішення, які включатимуть справедливий розподіл тягаря, підтримку інтеграції, боротьбу з кореневими причинами міграції, протидію дискримінації та расизму, та зміцнення європейської співпраці. Міграція є складним питанням, яке потребує гнучкого та адаптивного підходу з боку ЄС та його країн-членів.

Список використаних джерел

1. *Культивація. Міграційна Криза в ЄС. Medium. URL: <https://kultivazia.medium.com/міграційна-криза-в-єс-c40e1ebe9e2d> (дата звернення: 03.05.2024)*
2. *Економічна правда. Як зробити так, щоб фінансова допомога Україні від ЄС не залежала від політичних ігор. Економічна правда. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2024/02/2/709441/> (дата звернення: 03.05.2024).*

3. *Фрагментація Європейського Союзу в умовах міграційної кризи" (2016) авторства Світлани Матвієнко: <https://ekmair.ukma.edu.ua/bitstreams/ea343c8e-c3a9-487f-8d2e-c6e545ae4cd1/download>*

4. *Kuznetsova, A. Y., Lyzun, M. V., Savelyev, Y. V., Kuryliak, V. Y., & Lishchynskyy, I. O. (2019). Gravitaty Potential for Currency Alliances' Intrarigional Trade. Financial & Credit Activity: Problems of Theory & Practice, 3(30)*

Тетяна ТОМАК

студентка

Науковий керівник:

Ігор ЛИЩИНСЬКИЙ

д.е.н., професор Західноукраїнського національного університету

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ: ШЛЯХ ДО ЄДНОСТІ В УМОВАХ РОЗБИТОСТІ СВІТУ

У сучасному світі, де геополітична напруга зростає, а глобальні виклики стають все більш гострими, Європейська інтеграція виступає як маяк надії та співпраці. Цей процес не лише відображає потребу країн у спільних зусиллях для вирішення спільних проблем, але й свідчить про можливість досягнення взаєморозуміння та миру через взаємодію та об'єднання. Таким чином, у цьому контексті Європейська інтеграція стає не лише стратегічним напрямом розвитку Європи, але й справжнім прикладом для інших регіонів світу, які шукають шляхи до співпраці та єдності в умовах складного та розбитого світу.

Історія процесу європейської інтеграції свідчить про те, що це був складний шлях, який вимагав від країн значних зусиль та компромісів. Тому європейська інтеграція розпочалася з прагнення запобігти майбутнім війнам та сприяти миру та процвітанню на континенті. Декларація Шумана 1950 року, що пропонувала об'єднання вугільної та сталеливарної промисловості Франції та Німеччини, стала першим кроком на цьому шляху. За нею послідували інші договори, такі як Римський договір 1957 року, який заснував Європейське економічне співтовариство (ЄЕС), та Маастрихтський договір 1992 року, який створив Європейський Союз. Цей договір, укладений у Маастрихті, Нідерландах, сформулював політичний зв'язок між країнами Європейського Співтовариства, встановивши поняття європейського громадянства та єдину валютну систему, яка відзначена введенням євро. До сьогодні, інтеграційні процеси постійно